

gen ikke stillet sådanne præcise krav? Hvilke krav har den danske regering stillet til ændringer af det spanske papir?

Hvad er regeringens holdning på disse fire punkter i de forhandlinger, der kommer til at foregå nu? Det må det efter min mening være muligt for regeringen, for ministeren at sige ganske klart.

Jeg har fortolket hr. Elmquists og fru Dorte Bennedsens udtalelser sådan, at i hvert fald spørgsmålet om politisk registrering – men jeg går ud fra, det også gælder de tre andre områder – vil man ikke være med til, og jeg håber, at den danske justitsminister kan bekræfte, at det også er regeringens grundlag. Det burde det vel være, når to af de tre regeringspartier har tilkendegivet det.

Jeg håber meget, at ministeren vil besvare disse spørgsmål, og jeg håber meget, at vi på den baggrund under udvalgsarbejdet kan opnå en klarhed om det.

Jeg må jo gøre opmærksom på – det er ministeren sikkert bekendt med – at man i Sverige har haft en helt anderledes åben holdning til disse ting. De svenske myndigheder har udleveret en række papirer, som ellers har været holdt hemmelige – det kan i øvrigt føre til retssager, har jeg forstået – og derfor er det jo mærkeligt, at den danske regering, som jeg har forstået på udenrigsministeren støtter den svenske regerings linje om større åbenhed, at den ikke selv herhjemme i Danmark forsøger på at leve op til den målsætning om åbenhed.

Der er en underlig selvmodsigelse i regeringens politik, synes jeg nok, men jeg kan i hvert fald sige, at vi støtter udenrigsministerens synspunkt, nemlig en opbakning til en åben linje. Og det skal så være en opfordring til justitsministeren om også at følge den linje.

Jeg afventer nu justitsministerens besvarelse af de spørgsmål, jeg har stillet.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Denne sag har været drøftet grundigt i Retsudvalget og i Europaudvalget og vil blive det igen, når der er møder, hvor der skal tages stilling til nogle af de spørgsmål, der rejses.

Danmark har på baggrund af disse grundige drøftelser underskrevet Europolkonventionen. Og for at Europolkonventionen kan træde i funktion, er der altså en lang række gennemførelsesbestemmelser, der skal tages stilling til, herunder bl.a. det analyseregister, som er omtalt i Europolkonventionen; jeg mener, det er i § 12.

Hvis Danmark nu, efter at have underskrevet, at vi går ind for Europolkonventionen, vedtager et beslutningsforslag som det, hr. Keld Albrechtsen her foreslår, der siger, at Danmark skal blokere for, at der overhovedet udarbejdes de analyseregistre, der er forudset i konventionen, så er det det samme som at sige til alle de andre lande: Det formål, der er i denne konvention, at bekæmpe organiseret international kriminalitet bl.a. på narkotikaområdet, ønsker Danmark ikke at deltage i.

Det er det, der står i dette beslutningsforslag. Det kan ikke opfattes på anden måde af alle de andre lande, som vi samarbejder med, og som vi har brug for at samarbejde med for at bekæmpe bl.a. narkotikakriminalitet over landegrænserne. Og jeg går ud fra, at hr. Keld Albrechtsen ønsker det bekæmpet. Men det, han siger, vil modvirke, at det bliver bekæmpet; derfor mine indledende bemærkninger.

Det er ikke troværdigt for et land først at sige, at man vil deltage, skrive under på, at man vil deltage, og så sige: Men vi vil i øvrigt blokere arbejdet, når vi skal gennemføre det.

De ting, der skal gennemføres, er i øvrigt noget, der skal vedtages i enstemmighed af ministrene efter drøftelse både i Retsudvalget og i Europaudvalget herhjemme, hvor jeg nøje vil gennemgå reglerne.

Den diskussion, der er stillet op her, er på baggrund af et forslag, der er trukket tilbage, fordi man ikke ønskede at have disse registreringer. Og som jeg sagde i min indledning: Det, der bliver gennemført, det er nogle ting, der skal ligge inden for konventionen fra 1981 om databeskyttelse vedrørende personoplysninger: at der skal laves en fælles kontrolinstans, at de, der skal sidde i denne fælles kontrolinstans, er repræsentanter for hvert enkelt lands myndigheder, i Danmark repræsentanter for Register-tilsynet og Registerrådet, der er en uafhængig myndighed med en højesteretsdommer i spidsen. Det er dem, der skal være med til at kontrollere, at de regler, der bliver fastlagt, bliver overholdt.

Man er slet ikke færdig med overhovedet, hvordan disse regler skal være. Men jeg kan sige, at det, man har givet udtryk for fra spansk side, er der en lang række lande der har afvist.

Diskussionen går på, at man ikke vil have personoplysninger af den karakter. Men selvfølgelig kan man sige, at der kan være den diskussion, at hvis f.eks. en fransk terrorist tilhører en bestemt fundamentalistisk gruppe, og man ved,